

3) הממשלה מכינה פרסומי תקנות להעביר השלטון בחלקו לצבא - ואין מן הנמנע שבעוד שבוע יהיה כוח מלא לדיל לדכא המהומות, וידכא.

ביילינסון הודיע שהוא מאמין כי ניתנה הבטחה ל"מלכים" להפסיק העליה ולתת חניגה. מאמין הוא שהקנוניה בין הנציב ובין המופתי חפסיק השביחה - ואין לחלוטין כל צורך במצב צבאי, ואם מכריזים מצב צבאי - הרי זה רק למען הרע לנו.

כמה מאושר אדם זה - שאינו נזקק לעובדות. הסברה שיצר בדמיונו משמשת לו הוכחה מספיקה. ביילינסון בטוח שאחרי הפסקת השביחה תבוא הפסקת העליה. מובטחני שלא יצטער להתבדות אמונתו.

תל-אביב, 9.10.36

עליתי הבוקר לירושלים להשתתף בחתונתו של זסלני - ואגב לבדוק החומר שנחקבל מלונדון וממקומות אחרים. חיים שוב במצב רוח זועף. הוא "שבוי בידי אחרים" - ואלמלא המשבר היה מסתלק מידמהנהלה וכל זאת - בגלל עיכובנו פרסום הכרזת הפריטי.

דבר זה מחייב אותנו. יש לקבל במהירות האפשרית טמכות מהוה"פ ולתת ל"לונדון" חופש מלא. מבלי שהאנשים הנמצאים "במקום" ירגישו שהם יכולים לפעול לפי הרגשת צרכי המקום - יכלת פעולתם מקופחת, גם כשאינה מוחנית ממצי-רוח קפריסיים של פרימה-דונה.

- והזקן שלנו כנראה יצליח סוף סוף לסכל החלטה
הקבינט ויבצע את "זממו" להפסיק השביתה בכוח המלכים וברשותו
של המופתי.

המצביא אמנם נרגז ובשטה לח"ז הבריך למשרדו הראשי
בלונדון שה- PARLEYS עם ה"קצר העליון" יגמרו בהקדם, כי-

The role of paper tiger for the army is neither
dignified nor effective"
והוא מבקש מוזירו לעשות הכל למען
unless greatly mistaken martial law will in any event
be necessary to restore order here.
וחושש אני שהוא הוסיף לא בכדי את המלים המגבילות
"אלא אם אני טועה".

הזקן מסבב ככה את הדברים שהסלטון לא יעבור לצבא.
כי גם לאחר שבשן דואג לדיחויים (בחמשה לח.ז. הבריך:
There are obvious disadvantages in allowing the prolongation
of disorders. The fact that so large a number of Br. Troops
are locked up in Pal. is alone a reason for securing the
utmost possible liquidation of the situation).

הוא מסלגרף לא.ג. (7.10.36) שהוא יחד עם המצביא אמנם סבורים
שאין לרחות להרבה את הכרות המצב הצבאי, אבל הוא מוסיף:
We appreciate importance of avoiding action calculated to
give offence to Arab Rings and however much we may hope
that an appeal for peace issued by them will be effective

We cannot wait much longer for it.

השאלה היא: כמה זה "much longer".

הוא ודיל כבר הסכימו ביניהם על חלוקת התפקידים,

ובאחד עשר לח.ז. (כלומר מחרתיים) דיל מוכן להשתמש בכוח

שינתן לו לפי פקודת המלך החדשה. אולם הזקן רואה לפניו

שלוש אפשרויות:

(1) כרוז המלכים לא יופיע, או יופיע ולא יביא לידי

הפסקת השביחה והמהומות. במקרה זה תתפרסם הצהרה על מסירת הכוח

לדיל (מתי?)

(2) הכרוז יופיע והועד הערבי יתמוך בו. במקרה זה

מציעים השנים שיחנו a few days grace be allowed to see

whether appeal is effective.

ואם המהומות ימשכו בסוף "תקופת החסד" - ימסר הכוח לר.

(3) הכרוז מתפרסם והמהומות נפסקות. במקרה זה תהיה

סמכות להגלות המופחי (ולהכריז מצב צבאי?) - אבל קשה יהיה להגלותו

אלא אם יעשה מעשה שיצדיק גירושו...

ברור שהזקן רוצה להמנע בכל האמצעים מאפשרות (1),

למען הכבד על מסירת הכוח לדיל.

דבר אחד ברור כבר: גם בלי מתן כל התחייבות למלכים

יראו עצמם אסירי-חודה למלכים אם כרוזם יתפרסם ויתקבל. והמלכים

נעשים גורם בארץ...

ברל -

ער עכשיו אין לי כל אישור שקיבלת את יומני -
ואני מלא דאגה. אם קיבלת - אבקשן לאשר את קבלתם לפי
תאריכיהם.